

Trang thơ

Nhớ thu

THU THÙY

Khi nào thấy nhớ
Thì gọi cho em
Hãy gọi cho em
Cả khi không nhớ

Có loài hoa đời
Nở giữa mùa thu
Có sự sẻ chia
Cho lòng đỡ tủi

Có một điểm tựa
Gọi là bờ vai
Có những đêm dài
Một người mất ượt

Có một khoảng sáng
Ngập tràn trong tim
Có mùa lá vàng
Trái lòng mê mải

Có một lời bước
Gọi là đến sau
Có một giấc mơ
Gọi là cố tích

Có hoàng hôn tím
Cho nụ hôn đầu
Có một miền nhớ
Gọi là yêu thương!

Khúc mùa thu

HỒNG THANH QUANG

Vẫn biết ta giờ không trẻ nữa
Sao thương ai ở mãi cung Hằng
Lời nguyện cũ trên đầu như nguyệt quế
Đâu chịu nhòa khi tôi giữa mùa trăng

Tôi đã yêu như chết là hạnh phúc
Tôi đã quên mình chỉ để nghĩ về em .
Người - đàn - bà - dẫu - đêm - vào - trong - tóc,
Có điều chi em mãi miết đi tìm ?

Tôi đã đến cùng em và tôi biết
Em cũng là như mọi người thôi
Nhưng chưa hết cuộc yêu tôi đã hiểu
Em ám ảnh tôi trọn một kiếp người.

Ngay cả nếu âm thầm em hóa đá
Bầu lặng yên cũng đã vỡ rồi
Mệnh mông quá khoảng trống này ai lấp
Khi thanh âm cũng bắt lặc như lời.

Sẽ chỉ còn quầng thu thuở ấy
Mãi cô đơn vắng vặc giữa trời
Người - đàn - bà - dẫu - đêm - vào - trong - tóc,
Em tìm gì khi thất vọng về tôi ?

Tháng 9 về

SONG LÊ

Tháng chín về mùa thu giăng niêm nhớ
Anh thần thờ nhật vội chiếc lá rơi
Vẽ chân dung của ai đó một thời
Cùng chia sẻ những lời thơ nồng ấm

Tháng chín về mùa thu khoe sắc thắm
Hoàng hôn buông thăm thẳm những cánh bướm
Nơi bến vắng anh vừa nhật nổi buồn
Thả vào gió niêm mơ trườn từng nhịp

Tháng chín này biết ai còn về kịp
Để cùng nhau viết tiếp khúc thơ tình
Để cùng đón một buổi sáng bình minh
Ly trà ấm nồng nàn tình nhân thế

Tháng chín về anh chờ lời ru khê
Ngọt hương mè giải điệu nhớ nghề thường.

